ONYESHO LA KWANZA

SEHEMU YA KWANZA

MUDA: MCHANA

(Samir anarudi kijijini baada ya miaka minne akiwa na matumaini ya kuona maendeleo. Anapofika nyumbani, anakuta hali ni mbaya zaidi. Jasmine anarudi nyugmbani kutoka shule, lakini hali yake haiko sawa.)

SAMIR: (Anaingia jukwaani ana angalia huku na huko) Mama! Nimefika.

MAMA JASMINE: (Akiwa anachota maji kwenye ndoo karibu na nyumba) Baba huyooo karibu nyumbani mwanangu. Umechoka, siyo?

SAMIR: (Akiweka begi lake chini) Siyo uchovu tu, mama. Nimepita kijijini kote... hali ni mbaya zaidi kuliko nilivyoiacha. Barabara zimeharibika, watoto wanacheza kwenye madimbwi machafu, na watu wanaonekana kama hawana matumaini.

MAMA JASMINE: (Akiinamisha kichwa) Ndiyo maisha yetu sasa, mwanangu. Kila siku ni vita. Hakuna maji safi, hakuna dawa kituoni, na watoto wanahangaika shule bila walimu wala vitabu. Kwanza achana na hayo za huko utokako.

SAMIR: Salama mama angu nimewakumbuka sanaa njia nzima nlikua nawaza kufika nyumban lakini hali nlivoiona hapa kijijini nmepata mawazo mengi (anaangalia chini kwa huzuni)

MAMA SAMIR: Sasa tutafanyaje baba angu hali ni mbaya kuliko unavoiona apa.

SAMIR: (Kwa mshangao) Lakini mama, si serikali hutoa fedha za maendeleo? Mbona hakuna chochote kilichofanyika?

MAMA JASMINE: (Kwa huzuni) Samir, hizo fedha ni kama upepo-zinapita mikononi mwa viongozi wetu kabla hata hazijafika kwetu.

(Jasmine anaingia akitetemeka, akijishikilia ukuta huku akikohoa.)

JASMINE: (Kwa sauti dhaifu) Mama... Mamaa....

MAMA JASMINE: Abeee tupo hukuu.

JASMINE: Kaka huyooo!!! (akiwa na sura ya unyonge)

SAMIR: (Kwa mshangao) Jasmine! Mbona unakaa kama umechoka sana?

JASMINE: (Akiwa anapoteza nguvu) Najiskia vibaya... sana... (Anazimia ghafla na kuanguka.)

MAMA JASMINE: (Kwa hofu) Jasmine! Mungu wangu, Samir, haraka! Inabidi tumpeleke kituo cha afya sasa hivi.

(Wanambeba Jasmine haraka na kuelekea kituo cha afya.)

(Wanafika kwenye kituo cha afya cha kijiji, ambapo wanamkuta Daktari Maganga akizungumza na muuguzi. Chumba kinaonekana hakina vifaa wala dawa.)

SAMIR: (Kwa haraka) Daktari, dada yangu ameanguka ghafla. Tafadhali tusaidie!

DAKTARI MAGANGA: (Akiwa mtulivu, anamwangalia Jasmine) Ngoja nimwangalie...

(Anamuingiza Jasmine Chumba cha dharura kwa haraka na baada ya huduma ya kwanza na vipimo anarudi.)

DAKTARI MAGANGA: Mtoto ana dalili za UTI kali. Hali kama hii ni ya kawaida kwa watoto wa kijiji hiki kwa sababu ya maji machafu. Tunahitaji kumpa dawa haraka.

SAMIR: (Kwa matumaini) Basi mpe dawa, daktari. Tutafanya chochote kinachohitajika.

DAKTARI MAGANGA: (Kwa huzuni) Pole sana, lakini hatuna dawa hapa kituoni. Mtaenda kununua kwenye duka la dawa la Bwana Rashid mjini.

SAMIR: (Kwa mshangao na hasira) Lakini... si serikali inatuma dawa kwa kituo hiki? Mbona hakuna hata kidonge cha maumivu?

DAKTARI MAGANGA: (Akitazama chini) Hali ni ngumu hapa. Serikali inatuma dawa, lakini hazitoshi. Na mara nyingine, dawa hizo zinaishia kwingine kabla hazijafika hapa.

MAMA JASMINE: (Kwa hasira na machozi) Unamaanisha nini? Mtoto wangu anaweza kufa kwa sababu mmeshindwa kuhakikisha dawa zipo?

DAKTARI MAGANGA: (Kwa sauti ya kujitetea) Mama Jasmine, naelewa maumivu yako, lakini huu ni mfumo mzima wa kijiji hiki. Siyo rahisi kubadilisha mambo.

SAMIR: (Kwa uthabiti) Huu mfumo wenu umewashinda. Sasa tunafanya nini? Mtoto anahitaji dawa sasa hivi!

DAKTARI MAGANGA: (Kwa upole) Tafadhali nendeni dukani haraka. Ninawapa maelekezo ya dawa mnazohitaji. Mtoto hatakiwi kuchelewa kupata matibabu.

SAMIR: (Kwa hasira) Hili haliwezi kuendelea hivi. Mama, twende kwa sasa.

MAMA JASMINE: (Kwa sauti ya huzuni) Mungu tusaidie.

(Wanatoka kituoni kwa haraka, Samir akiwa na uso wa hasira na machozi ya ndani, akifikiria hali ya kijiji na namna mambo yalivyoharibika.)

MWISHO WA SEHEMU YA KWANZA

SEHEMU YA PILI

MUDA: JIONI

(Baada ya kushuhudia changamoto katika kituo cha afya, Samir anaanza kuchunguza hali ya kijiji. Anaenda kwenye mkutano wa kijiji, anazungumza na wanakijiji, na hatimaye anakutana na mwenyekiti wa kijiji, Mzee Sabuni, ambaye anaonekana kuwa na majibu ya kila swali.)

Samir anakaa nje ya nyumba yao na Mama Jasmine, akionekana amejawa na mawazo. Jasmine amelala ndani baada ya kupata dawa kwa gharama kubwa kutoka kwa duka la dawa.

SAMIR: Mama, haiwezekani. Haiwezekani kabisa. Tumetumia pesa nyingi kununua dawa ambazo zilipaswa kuwa kituoni bure. Na bado, wengine hawana uwezo wa kufanya hivyo.

MAMA JASMINE: (Kwa sauti ya upole) Mwanangu, maisha haya ya kijiji yamekuwa magumu kwa kila mtu. Kila mtu anajua kuna matatizo, lakini hakuna anayejitokeza kuyasuluhisha.

SAMIR: (Kwa nguvu) Lakini lazima mtu afanye kitu! Hatuwezi kuendelea kuishi hivi, mama. Unajua nini? Kesho nitahudhuria mkutano wa kijiji. Ninahitaji majibu.

MAMA JASMINE: (Kwa hofu) Mkutano wa kijiji? Samir, hilo ni jambo zito. Usije ukaingia kwenye matatizo. Viongozi hawa si watu wa mchezo.

SAMIR: (Akiinama) Nisikilize, mama. Siko tayari kuangalia tu huku maisha ya watu yakiharibika.

MUDA: ASUBUHI

Kesho yake, Samir anakwenda kwenye mkutano wa kijiji. Wanakijiji wamekusanyika chini ya mti mkubwa. Mwenyekiti wa kijiji, Mzee Sabuni, ameketi mbele pamoja na viongozi wengine. Wanakijiji wanazungumza kwa sauti ya kusikitika. MWANAKIJIJI 1: Mwenyekiti, tunaomba ufafanuzi. Maji safi yaliahidiwa mwaka jana, lakini hadi leo tunakunywa maji ya mto ambao umejaa uchafu.

MWANAKIJIJI 2: Na vituo vya afya havina hata dawa za maumivu! Kila siku tunahangaika kununua dawa za bei ghali kutoka dukani.

MZEE SABUNI: (Akiinuka taratibu, kwa sauti ya kujivuta) Wanakijiji wenzangu, naomba muwe na subira. Serikali yetu inafanya kazi kubwa kuleta maendeleo. Hata hivyo, changamoto zipo. Tunapokea rasilimali chache sana, na tunajitahidi kuzitumia kwa uangalifu.

SAMIR: (Akiinuka ghafla) Samahani, Mzee Sabuni. Nina swali moja rahisi. Kama tunapokea rasilimali, kwa nini hakuna mabadiliko yanayoonekana? Fedha zinazotumwa ziko wapi?

MZEE SABUNI: (Akimtazama kwa jicho kali) Wewe ni nani kijana? Naona sura yako ni ngeni hapa.

SAMIR: (Kwa uthabiti) Mimi ni Samir, kijana wa kijiji hiki. Nimerudi kutoka masomoni, na kinachotokea hapa hakiingii akilini.

MZEE SABUNI: (Akiwa na tabasamu la kijanja) Ah, Samir. Karibu tena. Lakini unajua, kuna mambo makubwa zaidi ya unavyofikiri. Serikali inatuma fedha, lakini zinatosha kwa sehemu tu.

SAMIR: (Kwa sauti ya kushangaa) Zinatosha kwa sehemu gani? Maji? Dawa? Shule? Hakuna hata moja linalofanya kazi.

MWANAKIJIJI 3: (Kwa sauti ya chini) Anaongea ukweli. Hakuna kinachoonekana.

MZEE SABUNI: (Akiinamisha kichwa na tabasamu la kejeli) Samir, unaonekana hujui hali halisi. Changamoto ni kubwa, na sisi viongozi tunajitahidi kadri ya uwezo wetu. Ikiwa huna ushahidi wa maneno yako, basi ni vyema ukae

(Samir anaondoka mkutanoni akiwa amejawa na hasira na msukumo wa kujua ukweli. Baadaye, anakutana na rafiki wa zamani, Juma, ambaye anamueleza mambo zaidi kuhusu hali ya kijiji.)

JUMA: Samir! Umerudi? Nilidhani hutarejea hapa tena.

SAMIR: (Akiwa na haraka) Nimekuja kurejea hali ya kijiji changu, Juma. Unajua nini kinaendelea na hizo fedha za maendeleo?

JUMA: (Kwa sauti ya chini) Shhhh... Samir, usiongee kwa sauti kubwa. Viongozi wetu si watu wa mchezo.

SAMIR: (Kwa hasira) Hii ni mali ya watu. Sioni sababu ya kunyamaza.

JUMA: (Kwa wasiwasi) Samir, watu wameshajaribu kuuliza. Lakini hakuna majibu. Kuna tetesi kwamba dawa zinauzwa kwenye duka la Daktari Maganga.

SAMIR: (Kwa mshangao) Maganga? Huyu ndiye daktari aliyetuambia hakuna dawa kituoni!

JUMA: (Akiinamisha kichwa) Ndiyo, Samir. Lakini uwe makini. Hawa watu wana nguvu na hawapendi kuulizwa maswali.

(Samir anaonekana akifikiria kwa kina. Anaapa kuendelea na uchunguzi wake hata kama ni hatari kwake.)

SAMIR: (Akiwa peke yake) Hawawezi kutufanya watumwa wa uongozi mbovu. Nitajua ukweli, hata kama itaniweka hatarini.

MWISHO WA SEHEMU YA PILI

SEHEMU YA TATU

MUDA: ASUBUHI

(Samir anaenda ofisi ya kijiji mapema asubuhi. Anataka kuangalia mapato na matumizi ya kijiji, hasa baada ya kuona matatizo ya dawa na maji safi kijijini. Akiingia kwenye ofisi, anakuta mabango ya tangazo kwenye ubao wa matangazo. Anaanza kuangalia kwa makini.)

SAMIR: (Akiwa anasoma mabango) Taarifa za kikao... matangazo ya mashindano ya mpira... lakini hakuna taarifa yoyote kuhusu matumizi ya fedha za kijiji. (Akiwa na mshangao) Kwa nini taarifa hizi hazipo? Hii ni haki ya kila mwanakijiji.

(Samir anaendelea kutafuta lakini haoni chochote. Anapiga hatua kuelekea ofisi ya Mzee Sabuni, mwenyekiti wa kijiji.)

SAMIR: (Kwa sauti ya ujasiri) Samahani, Mzee Sabuni. Naomba kuuliza, kwa nini hatuoni taarifa za matumizi ya fedha za kijiji kwenye ubao wa matangazo? Wanakijiji wana haki ya kujua jinsi rasilimali zinavyotumika.

MZEE SABUNI: (Akiangalia kwa tabasamu la kijanja) Samir, kijana wangu, unajua dunia hii siyo rahisi kama unavyofikiria. Kuna mambo mengine hayapaswi kuwekwa wazi kwa kila mtu.

SAMIR: (Akiwa na hasira kidogo) Hiyo siyo sahihi, Mzee Sabuni. Hizi fedha ni za wanakijiji, na kila mtu anapaswa kujua zinatumika vipi. Ukosefu wa uwazi ndiyo chanzo cha matatizo yetu hapa kijijini.

MZEE SABUNI: (Kwa sauti ya dharau) Kijana, unaonekana kuwa na haraka sana ya kubadilisha mambo. Lakini lazima ujue, kuna

njia sahihi za kushughulikia masuala haya. Unapiga kelele nyingi, lakini hujui athari zake.

SAMIR: (Kwa uthabiti) Athari gani zaidi ya kile tunachokiona? Hakuna dawa kwenye kituo cha afya, shule haina vifaa vya kujifunzia, na maji safi ni ndoto kwa wengi. Mzee Sabuni, huu ni wakati wa mabadiliko.

(Mzee Sabuni anasita kwa muda, kisha anasimama na kufungua droo ya meza yake. Anatoa bahasha na kuiweka mbele ya Samir.)

MZEE SABUNI: (Kwa sauti ya ushawishi) Samir, nadhani bado hujaelewa vizuri jinsi dunia inavyofanya kazi. Hizi ni fedha kidogo tu, zitakusaidia kujenga maisha yako. Achana na haya mambo ya kuchokonoa.

SAMIR: (Akiwa na mshangao na hasira) Hii ni nini, Mzee Sabuni? Unajaribu kunihonga? Hili ni kosa kubwa. Naamini unajua hilo.

MZEE SABUNI: (Kwa sauti ya upole lakini yenye vitisho) Samir, kila mtu ana bei yake. Ukikubali hii bahasha, maisha yako yatakuwa rahisi sana. Usiwe mgumu. Usiwe adui wa maendeleo yetu.

SAMIR: (Kwa hasira) Haya si maendeleo! Hii ni rushwa! Na sitachukua hata senti moja kutoka kwako. Haki ya watu wa kijiji haiwezi kuuzwa.

MZEE SABUNI: (Kwa sauti ya chini na yenye uzito) Samir, unajichezea moto. Unajua mimi ni nani? Uamuzi wako unaweza kuleta matatizo makubwa kwako na familia yako.

SAMIR: (Kwa ujasiri) Nafahamu hatari, lakini sitarudi nyuma. Ukweli lazima ujulikane.

(Samir anaondoka kwa hasira kutoka kwenye ofisi ya kijiji, akijua sasa yupo kwenye hatari kubwa. Jioni hiyo, akiwa njiani kurudi nyumbani, anahisi kama anafuatiliwa, kundi la watu watatu linatokea ghafla kutoka kichakani na kumvamia Samir. Wanamfunga mikono na kumfunika uso.)

SAMIR: (Akiwa anapambana) Ninyi ni nani? Mnanitakia nini? Hamtanizuia kupigania haki!

MTU 1: (Kwa dhihaka) Haki? Samir, uko peke yako. Hakuna atakayekuja kukuokoa sasa.

MTU 2: (Akiwa anacheka) Ulifikiri unaweza kushindana na Mzee Sabuni? Umecheza na watu usiowajua.

MTU 3: (Kwa sauti kali) Utajifunza kufunga mdomo wako. Kwa sasa, tunakupeleka sehemu ambapo hautasumbua tena.

(Samir anapambana lakini wanamshinda. Wanamvuta hadi msituni na kumfunga kwenye mti, wakimwacha gizani huku wakionekana kupanga hatua nyingine za kumnyamazisha kabisa.)

MWISHO WA SEHEMU YA TATU.

ONYESHO LA PILI SEHEMU YA NNE MUDA: USIKU

(Samir yupo ndani ya chumba chenye giza na unyevunyevu sauti za fisi na wanyama wakali zinasikika. Amefungwa mikono na miguu kwenye kiti, uso wake ukiwa umevimba baada ya kupigwa vibaya. Watekaji wake, wanaume watatu, wanazunguka chumba hicho huku wakijadiliana kwa sauti za chini. Sauti zao zinatisha, na nyuso zao zinaonyesha ukatili wa hali ya juu.)

MTEKAJI 1: (Kwa sauti ya dharau) Kijana huyu anafikiri ni shujaa wa kijiji. Ameshindwa kuelewa kuwa sisi ndio wenye nguvu hapa. Hakuna anayepingana na Mzee Sabuni na aishi kuelezea.

MTEKAJI 2: (Akiangalia Samir kwa ukali) Tulimwambia aache mambo yake, lakini akaamua kuwa kichwa ngumu. Hii ni funzo kwa wengine watakaothubutu kupinga mfumo wetu.

MTEKAJI 3: (Akicheka kwa dhihaka) Je, tumalize kazi sasa, au tucheze naye kidogo? Nina uhakika angepiga kelele za kufurahisha kama tungetumia chuma moto.

MTEKAJI 1: (Kwa sauti ya kutisha) Subirini kidogo. Lazima ahisi mateso kabla hatujamaliza. Akifa haraka, hatutafurahia kazi hii. Acha aanze kulia.

SAMIR: (Kwa sauti dhaifu lakini yenye ujasiri) Hata mkinitesa, ukweli hautazimwa. Wanakijiji watasimama dhidi yenu.

MTEKAJI 2: (Akimkemea kwa ukali) Nyamaza, panya! Huu ni mwisho wako. Hakuna wanakijiji watakaokuwepo kukusaidia. Umejileta kwenye mauti yako.

MTEKAJI 3: (Akikaribia Samir huku akimshika kwa nguvu) Labda tumkate kidole viwili, tuone kama bado atakuwa na nguvu za kusema maneno hayo ya kishujaa.

(Hamisi, mmoja wa watekaji, anasimama pembeni akitazama kwa sura yenye mawazo mazito. Hakubaliani na ukatili unaoendelea, lakini hawezi kusema wazi.)

HAMISI: (Kwa sauti ya chini, akiwa na shaka) Pengine inatosha. Tumeshampatia onyo la kutosha. Hakuna haja ya kuendelea kumtesa.

MTEKAJI 1: (Akimtazama Hamisi kwa hasira) Hamisi, unaanza kuonyesha udhaifu. Kama hutaki kushiriki, unaweza kuondoka. Lakini kumbuka, ukimsaidia huyu, utakuwa mfu kama yeye.

HAMISI: (Akitazama chini kwa huzuni) Siudai udhaifu. Lakini tunapovuka mipaka, hakuna tofauti kati yetu na wanyama.

MTEKAJI 2: (Akimkaripia Hamisi) Sisi si wanyama. Sisi ni sheria hapa. Kama huna ujasiri wa kumaliza kazi, kaa mbali.

(Watekaji wengine wanalala baada ya muda, wakimuacha Hamisi akiwa macho. Anafanya uamuzi wa dhati na kumfuata Samir kwa siri.)

HAMISI: (Akinong'ona) Samir... Samir, amka. Lazima uondoke sasa hivi. Sina muda wa maelezo mengi, lakini nitakusaidia.

SAMIR: (Akiwa dhaifu) Hamisi? Kwa nini unafanya hivi? Hawatakusamehe.

HAMISI: (Kwa sauti ya haraka) Sitajali. Nimemaliza kushiriki maisha haya ya giza. Chukua nafasi hii, Samir. Kimbia. Enda mjini na utafute msaada.

SAMIR: (Kwa shukrani) Hamisi, sitakusahau. Umechagua upande wa haki. Nitaendelea kupigania wanakijiji wangu.

(Samir anakimbia kwa kasi gizani, akiogopa kusikika. Baada ya kutembea kwa muda mrefu, kukiwa kumeanza kukucha anafika barabara kuu na kuomba msaada kwa dereva wa lori anayepita.)

DEREVA: (Akimwangalia Samir kwa mshangao) Umetoka wapi, kijana? Unaonekana kama mtu aliyekutana na kifo.

SAMIR: (Kwa taabu) Tafadhali, nisaidie kufika mjini. Wameniteka na kunitesa. Lazima nipate msaada.

DEREVA: (Akiwa na huruma) Sawa, panda haraka. Nitakusaidia.

(Samir anafika mjini na kuanza kutafuta Aisha, mwandishi wa habari maarufu wa mkoa. Baada ya muda wa kuulizia, anafika ofisini kwake. Aisha anamkaribisha kwa tahadhari, asiyemjua vizuri.)

AISHA: (Kwa mshangao) Samir? Nani wewe? Na kwa nini unaonekana umejeruhiwa hivi?

SAMIR: (Akihema) Samahani kwa kuja bila taarifa. Naitwa Samir, nimetoka kijiji cha Tujitambue. Nilitekwa na kutoroka. Ufisadi mkubwa unafanyika kijijini kwetu, na hakuna anayesikilizwa.

AISHA: (Kwa shaka) Subiri kidogo. Umeingia hapa ukisema mambo makubwa sana. Wewe ni nani hasa, na kwa nini unataka msaada wangu?

SAMIR: (Kwa dhati) Mimi ni kijana wa kawaida tu, lakini siwezi kuvumilia kile kinachoendelea. Mzee Sabuni, mwenyekiti wa kijiji, na washirika wake wanauza dawa za serikali, wanapora fedha za maendeleo, na kuwanyanyasa wanakijiji. Nilipojaribu kuibua ukweli, wakaniteka. Aisha, wewe ni sauti ambayo tunahitaji.

AISHA: (Akiwa makini) Kwanza, nataka kujua kila kitu. Utatoa ushahidi gani kuhusu madai yako? Bila uthibitisho, hatuwezi kufanya chochote.

SAMIR: (Kwa matumaini) Nina kila kitu. Majina ya watu walioko kwenye njama, miradi ya uongo, na jinsi wanavyouza dawa kwenye maduka binafsi. Nilihatarisha maisha yangu kukusanya ushahidi huu.

AISHA: (Akivutiwa) Samir, kama unachosema ni kweli, hii ni habari kubwa. Nitakusaidia, lakini lazima tuwe waangalifu. Hii inaweza kuwa hatari sana kwako na kwangu pia.

SAMIR: (Kwa uthabiti) Tayari nimepitia hatari kubwa. Wanakijiji wangu wanateseka, na siwezi kuwacha. Aisha, unahitaji kuandika ukweli huu.

AISHA: (Kwa uthibitisho) Tutaanza mara moja. Nipe muda wa kuchunguza na kuthibitisha kila kitu. Tukiwa tayari, tutapigana pamoja. Lakini Samir, jiandae kwa kila kitu.

SAMIR: (Kwa shukrani) Asante, Aisha. Sisi ndio tumaini la mwisho la kijiji changu.

(inamalizika huku Aisha akianza kupanga mpango wa kuchapisha habari, na Samir akijua kuwa vita ya haki imeanza rasmi.)

MWISHO WA SEHEMU YA NNE

SEHEMU YA TANO

MUDA: ASUBUHI

(Ni asubuhi tulivu. Wanakijiji wa Tujitambue wamesoma habari kwenye magazeti kuhusu ufisadi wa viongozi wao. Gumzo limejaa kila kona ya kijiji, na hali ya hasira imechukua nafasi. Wakati huo huo, Samir anatembea kuelekea kwa Aisha ili kumwambia habari za hivi karibuni, lakini kabla hajafika kwenye mtaa wa mjini, watu wasiojulikana wanamshambulia. Anatekwa kikatili na kuingizwa kwenye gari lenye vioo vyeusi na kupotea bila alama.)

AISHA: (Aisha, akiwa na wasiwasi, anapiga simu ya samir haipatikani) Samir, unajua ni muhimu pokea tafadhali.

(Baada ya jaribio la tatu la kupiga simu, Aisha anakata tamaa. anapowaza zaidi, anamua kuwafahamisha polisi kuhusu hali ya Samir. Anakimbia kwenda ofisi ya polisi akiwa na hamu ya kufanya hatua nyingine haraka)

AISHA: (Kwa Kamanda wa Polisi) Samir ametoweka! Hakurudi tangu jana, na sina uhakika aliko. Sijui kama alitekwa au alikimbia kwa hofu, lakini lazima tufanye kila tuwezalo kumtafuta.

KAMANDA WA POLISI: (Akiwa na uso mkali na wa kutisha) Aisha, tutachukua hatua mara moja. Tumeweza kufuatilia hatua za viongozi hawa na wanaendelea kujificha, lakini Samir ni muhimu. Kama amekamatwa au ametekwa, lazima tuingilie kwa nguvu. Tutaenda kwa Mzee Sabuni na Daktari Maganga sasa hivi. Tutawachukulia hatua.

(Aisha, akiwa na maamuzi makali, anaendelea kuhamasisha polisi. Polisi wanajiandaa kwa operesheni ya kumkamata Mzee Sabuni na Daktari Maganga, huku Aisha akiwa mstari wa mbele.)

(Katika nyumba ya Mzee Sabuni, hewa ni nzito. Mzee Sabuni na Daktari Maganga wanakaa atika meza kubwa, wakiwa na mikono yao nyuma ya kichwa, wakitafakari jinsi ya kujinusuru kutokana na mtego wa polisi. Wanaonekana kuwa na wasiwasi lakini wanajaribu kuficha hofu zao.)

MZEE SABUNI: (Kwa sauti ya chini, akiwa na uso wa kutisha) Hatuwezi kuruhusu hii ifike mbali. Aisha anapambana na sisi, na Samir... Samir yuko wapi? Sijui alikimbia au alitekwa, lakini lazima tufanye kila linalowezekana kumkaba.

DAKTARI MAGANGA: (Kwa sauti ya wasiwasi) Huu ni wakati hatari. Samir aliguswa na kila kitu kilichokuwa kinatuficha. Polisi wanatufuatilia kwa karibu, na tunajua wameshafika mbali. Kama hatutachukua hatua sasa, tutaanguka. Nadhani tunahitaji kuondoka kijijini kabla ya operesheni nyingine ya polisi kuanza.

MZEE SABUNI: (Akimtazama Maganga kwa hasira) Hujui hilo, Maganga? Tunachohitaji ni pesa na kuhamia sehemu salama. Tufanye kazi haraka. Tunaweza kuwatoroka hawa polisi kwa kutumia njia za siri.

DAKTARI MAGANGA: (Kwa macho ya upelelezi, akionyesha mawazo) Kama tunataka kufanya hili, lazima tuchukue kila kitu cha muhimu. Nyaraka, fedha, na silaha. Hii siyo vita ya kawaida, Sabuni. Lakini najua hatua gani tunahitaji kuchukua.

MZEE SABUNI: (Akiwa na mkono wake ulio juu ya meza, akiwa na mikono migumu) Sasa hivi, hatuna nafasi ya kuwa na woga. Polisi wanakaribia. Wamefikia kila kona ya kijiji. Tutahakikisha kuwa tunapata msaada wa nje. Niliona njia ya kutorokea huko mji mkuu, lakini lazima tufanye haraka.

(Wakati wanajadili mikakati yao ya kutoroka, sauti za magari za polisi zinakaribia nyumba yao. Wanaanza kuhisi hatari, lakini bado wanajua hawana njia ya kurudi nyuma. Walijua polisi wangevamia wakati wowote.)

MZEE SABUNI: (Kwa haraka, akisimama na kutetemeka) Inabidi tufanye hivi sasa. Siwezi kuendelea na mjadala huu! Mabadiliko hayawezi kutokea ikiwa tutakubali kushindwa. Tunahitaji nguvu sasa, Maganga!

DAKTARI MAGANGA: (Kwa hasira) Samahani, Sabuni. Lakini hali inakuwa mbaya zaidi. Huu ni mwisho wa njia yetu. Polisi wanakosa kidogo kuingia hapa. Hatuwezi kumtegemea mtu mwingine. Jambo moja ni lazima: lazima tuondoke haraka!

(Wakati wanajiandaa kutoroka, Polisi wanavamia kwa kasi, na wanakamatwa katika hali ya kushangaza.)

KAMANDA WA POLISI: (Akiwa na uso mkali) Mzee Sabuni, Daktari Maganga! Mliwahi kufikiria kuwa mnaweza kukimbia kwa ufanisi? Huu ni mwisho wenu!

MZEE SABUNI: (Akiwa na hasira, akijaribu kupinga) Hii ni njama! Huwezi kufanya hivi! Nyinyi ni wachunguzi wa uongo!

DAKTARI MAGANGA: (Kwa maumivu) Hii ni mchezo wa kutishia! Hamwezi kushinda dhidi yetu!

KAMANDA WA POLISI: (Kwa uthabiti) Tuliweza kufuatilia kila alama zenu. Mmesababisha madhara makubwa kwa kijiji hiki, na sasa ni wakati wa kupambana na matokeo. Utapeli wenu umeisha.

(Polisi wanawakamata kwa nguvu na kuwaingiza kwenye vifunguo vya pingu, huku wanakijiji wakikusanyika na kushangilia kwa furaha. Aisha anasimama mbali na kundi la polisi akiwa na sura ya utulivu lakini akijua kuwa hii ni sehemu ya mapambano makubwa.)

AISHA: (Kwa Kamanda wa Polisi) Tumeshinda, lakini kazi bado haijakamilika. Hakuna kipengele cha ushindi bila kumaliza kazi.

KAMANDA WA POLISI: (Kwa umakini) Ndio, Aisha. Huu ni mwanzo. Tutaendelea kutekeleza haki na kuhakikisha kuwa hawa wahusika wataadhibiwa kwa matendo yao.

(Polisi wanamkamata Mzee Sabuni na Daktari Maganga kwa mashtaka ya ufisadi, biashara ya dawa za bandia, na uhalifu mwingine. Wanakijiji wanashangilia, huku Aisha akiwatazama wahusika hawa, akikumbuka jitihada zote za kumaliza ufisadi huu.)

MWANAKIJIJI 1: (Akiwa na furaha) Hii ni ushindi mkubwa! Sabuni na Maganga wamekamatwa, lakini tunajiuliza alipo Samir. Hata kama hatupo na yeye, alifanya kila kitu.

MWANAKIJIJI 2: (Akiwa na sura ya matumaini) Samir alifanya mengi kwa ajili yetu. Hatutakubali kumwacha nyuma. Huu ni mwanzo wa mabadiliko!

(Operesheni ya polisi inakuwa imefanikiwa, lakini Aisha anaendelea kufikiria kuhusu Samir, akijua kuwa mapambano ya

kweli hayajakamilika. Kazi ya kumrudisha Samir na kuhakikisha mabadiliko ya kijiji ni kazi endelevu.)

MWISHO